

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Anna Montero a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <http://lletra.uoc.edu/ca/autora/anna-montero> >

Anna Montero

N'han dit...

La poesia d'Anna Montero no reflecteix mai l'acció desfermada del temporal. Els seus poemes són l'assumpció assossegada de la voracitat d'un element

comú tant a les deixalles que reposen a les platges com a les paraules amb què la poeta intenta aferrar-se a la quietud: el pas implacable del temps. Reconec que a mi m'hauria agradat trobar més moments d'expansió, en aquest sentit, alguna escletxa per on la convulsió interior emergira sense tants dics de contenció, nua de la simbologia sobre la qual la poeta ha anat bastint la seua obra, d'aquest codi que, si d'una banda li confereix una veu pròpia -que en bona part es caracteritza perquè busca el cisell depurador del silenci-, de l'altra esdevé una mordassa que només deixa intuir aquell fons efervescent. Com la calma a la mar, que, en uns dies, s'encarregarà de retornar-ho tot al seu lloc. I parle de convulsió interior perquè els indicis hi són, per exemple -i com a tema cabdal-, en aquell pas del temps que al llarg de *Serenitat de cercles* va deixant les seves traces. Unes traces, això sí, fossilitzades, on ja s'ha detingut la contemplació, la reflexió, i on aquell procés d'erosió que poleix les formes ha fet la seua feina, fins arribar al reconeixement tàcit de formar part de les hores que no es detenen.

Ultrapassar la mera aparença o superfície de les coses és un propòsit cardinal al llarg del llibre, una de les claus que l'autora ha de desentranyar en el seu periple interior: "saber l'aigua pròxima sota la roca. sentir la presència de la saba al cor de l'arbre". És a dir, eixamplar la captació del món des d'un nivell d'introspecció que ens hauria de dur a emparentar la poesia d'Anna Montero, i la seua manera de concebre l'escriptura, i potser també la vida, des de doctrines orientals més o menys pròximes a l'actitud zen. [Té la] intenció de recompondre el món des de la consciència d'una doble realitat: una, la que emergeix als sentits externs, el cim de la muntanya, l'horitzó immòbil de la mar; l'altra, la subjacent, els rius subterranis, el frec silencios de les conques al fons de l'oceà.

L'apropiació del passat és un altre d'aquells punts zenitals on el propòsit d'introspecció aporta lucidesa, més enllà d'una superfície tèrbola ("dia a dia / al mirall s'esmuny / una arrel més fonda que el temps, / un secret d'aigua furtiva / que la fosca amagava"), i aquesta lucidesa ha de venir, precisament, motivada per l'alliberament respecte de les convencions temporals, per arribar al centre exacte del cercle, al punt zero, a la connexió umbilical al final de la qual s'inicia una vida.

Maria Josep Escrivà, "Tot és on ha de ser", *Caràcters*, segona època, núm. 30 (gener 2005)

Hi ha, en la poesia d'Anna Montero, una vitalitat primera, primigènia, essencial, tàctil, "terrossa", en el sentit positiu del terme, que l'emparenta a la manera de fer `i de dir` de Miquel Gil. És aquesta essència, precisament, la que ensumem en els versos del poema "S'amaga", i que tan feliçment percebem també en la veu del cantautor. Una essència que es fa present com un tret distintiu que forneix de singularitat i de "personalitat" poètica l'aposta literària d'Anna Montero: que es repeteix com una andròmina que és "marca de la casa", com una síndrome de bellesa en cadascun dels seus poemes.

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Anna Montero a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <http://lletra.uoc.edu/ca/autora/anna-montero> >

[...] *Serenitat de cercles* és una mostra més del *savoir faire* d'Anna Montero, una autora que de mica en mica s'ha fet un nom en la lírica nostra i que cal tenir molt en compte. La poètica d'Anna Montero és sensual i mordaç alhora. Aquesta és la premissa i la força de la seua poesia. Per sota del cabal prolífic dels seus versos, hi ha un corrent inacabable que s'abeura en l'essència, una força primigènica i tel·lúrica que ens remet a la paraula primera; un horitzó de mots essencials, una saba vital i valuosa, sota l'escorça.

Juli Capilla, "Versos sota l'escorça", *Levante* (22/04/2005)

Anna Montero, a més de la seva important tasca com a traductora, cultiva, també, la poesia. El 1983 va publicar el recull *Polsim de llum*, al qual va seguir, el 1988, *Arbres de l'exili* i una *plaque* amb tres poemes: *Traç 45* (1990). Ara acaba de traure un nou poemari, *La meitat fosca* -títol extret dels dos versos de Valéry que encapçalen el llibre-, que constitueix una rigorosa i interessant aportació a la poesia catalana del País Valencià.

Aparentment, *La meitat fosca* sembla una prolongació dels anteriors reculls. Hi trobem, per exemple, la tendència a fabricar poemes curts, d'un lirisme refinat i essencial: "el minimalisme líric" [...]. Crec, però, que aquests nous versos comporten un esforç per superar la producció anterior. En *Arbres de l'exili*, per exemple, trobem, sovint, un discurs animat per un moviment dramàtic en què s'expressa una aventura personal. Aquest dinamisme essencial no es troba ja a *La meitat fosca* [...]. Sentim una veu poètica més pura, que diu les seues emocions amb un llenguatge molt estilitzat, quintaessenciat i senzill (amb deliberades repeticions de mots en un mateix poema). La voluntat d'abstracció, però, la trobem més accentuada a "Presagis", que adopta un punt de mira, generalment, impersonal. Es tracta d'uns poemes que són com petites cristal·litzacions d'un instant únic, irrepetible, silencioses, com "il·luminacions" en la "fosca". [...] Tot esdevé, al capdavant, llenguatge.

Josep Iborra, "La llum i l'ombra", *El Temps*, núm. 547 (12/12/1994)

Anna Montero (Logronyo, 1954) elabora poemes breus que ens parlen d'amor, de la poesia i el somni, sempre amb un caire existencial que reflecteix l'angoixa de la mancança de sentit i la buidor del món. *Polsim de llum* (1983) palesa aquesta cosmovisió amb un llenguatge despulat i alhora amb nombroses imatges: "Estendré aquesta nit / al balcó roba i estels. / La llum eixugarà els somnis". *Arbres de l'exili* (1988) presenta el "viatge sense nom" on convergeixen la natura, la memòria i el temps, i on la fugacitat de les coses comporta el desig de viure intensament perquè després s'imposa novament l'absència ("res no queda sinó el gebre / del desig"). La poesia esdevé el mitjà per forjar un altre somni, i la paraula justa i essencial comporta la meditació sobre l'amor, l'existència i el llenguatge.

Ferran Carbó, "La poesia", *Literatura actual al País Valencià*, núm. 547 (12/12/1994)

[A *Arbres de l'exili*] Anna Montero sembla haver trobat un camí per a les seues formes, per al seu llenguatge suggeridor i breu que aspira a condensar el món.

Aquest món [...] té els seus basaments en la solitud obligada del poeta, l'escriptura com a exili interior que s'envolta de les ombres que ha conegut, dels trets que l'han conduït cap a una determinada visió, acurada i intimista, del que hi ha a la banda de fora, allò que fa de l'ésser humà "país / ... / per a l'exili" quan vol eixamplar la seua mirada amb la reflexió i aprofundir les raons últimes de l'existència. [...]

Les arrels de la poesia d'Anna Montero, potser caldria buscar-les en alguns poetes francesos,

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Anna Montero a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <http://lletra.uoc.edu/ca/autora/anna-montero> >

Jaccottet, Bonnefoy, en el sentit espacial d'un Paul Valéry [...] o potser la recerca voraç de la paraula justa d'un Jorge Guillén, d'un Riba, sense oblidar una certa comunitat d'interessos amb alguns llibres d'Eugenio de Andrade.

Una línia dins la qual s'inscriu Anna Montero en la lenta recerca d'una manera de definir la vida, els desigs, la felicitat de l'ésser que s'atura i fa per entendre tot el que roman des d'un inici.

Xulio Ricardo Trigo, "Jardí essencial", *El Temps*, núm. 217 (15/08/1988)

Anna Montero havia publicat *Polsim de lluna*; aquell era un llibre de sintaxi esqueixada i d'imatges amb força que no deixava preveure gaire per on podia haver anat el seu futur. Després, les traduccions de Baudelaire amb Vicent Alonso van fer preveure que, si més no, els seus interessos l'acostaven al model millor. Ara, aclareix, sense sorpreses, les possibles conjectures. [A *Arbres de l'exili*] Montero aposta per una dicció senzilla, pel poema trencat fet d'imatges immediates, aïllades, que potser duen a una comparança molt tènue en la vida amorosa, o -més rarament encara- moral.

Francesc Parcerisas, "La tímidesa", *El País. Quadern* (27/10/1988)

Anna Montero ha publicat el seu cinquè llibre de poemes, *Serenitat de cercles* (Proa), una obra d'una gran maduresa intel·lectual, humana i artística. El nou recull de Montero és molt subtil perquè el discret i eficaç to líric que amara el conjunt hàbilment dissimula l'exigent procés intel·lectual que està operant en profunditat al llarg de les quatre parts del conjunt. De fet, l'obra reconstrueix l'extraordinari viatge de la poeta cap a la maduresa, plenament assolida a la darrera part del llibre.

Sam Abrams, "L'esclat de verds", *Caràcters*, núm. 32 (juny 2005)

No menys personal és Anna Montero, que, en *La meitat fosca*, elabora, des de l'amor i la maternitat, una subtil indagació sobre el poder creador de la paraula. Destra en el maneig del vers breu, Montero convoca un lirisme d'ecos entrelaçats que, de tant reticent, tempta la poètica del silenci, però que descansa en una llei d'associacions fructíferes. Dóna nom i crea, com el poder que invoca.

Enric Sòria, "Poesia valenciana: una eclosió precària", *Escola catalana*, núm. 323 (octubre 1995)

El que a *Com si tornés d'enlloc* ens colpeix és l'efecte cruament instal·lat en l'emotivitat de la poeta i, més enllà encara, la que ha de romandre en el lector. Anna Montero sap que són les paraules pedres (precioses), per a poblar l'absència, testimonis incorruptibles d'un temps. Les poleix amb cura, molt lentament, atenta a no malmetre no allò que exhibeixen, sinó el misteri que oculten.

Maria Josep Escrivà, "L'hàbil commoció de la nostàlgia", *Caràcters*, segona època, núm. 9 (abril 1999)

La poesia depurada i insinuant, de to tènue i atmosfera delicada que fa Anna Montero guanya en intensitat en cada nova publicació, com es veu en *Com si tornés d'enlloc*, on ens parla de la nostàlgia, les absències, el buit i el record com a sustent vital.

Francesc Calafat, "En el nom de la poesia (Notícia de la poesia de l'any 1999)", *Caràcters*, segona època, núm. 11 (abril 2000)

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Anna Montero a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <http://lletra.uoc.edu/ca/autora/anna-montero> >

Tast de textos

Text

 WEB: Poesia catalana d'ahir i d'avui

L'escriptora Anna Montero a La il·lustració poètica metropolitana & continental.
<http://perso.wanadoo.es/lipmic/Poecat/montero.htm>

 WEB: Per llegir a internet

Alguns poemes del llibre *Arbres de l'exili*.
<http://www.uv.es/~dones/CARME/poeanna.htm>

 WEB: "Autoretrat" i altres poemes

Extrets de *Com si tornés d'enlloc*, *Jardins de Samarcanda* i *Serenitat de cercles*. A *The Barcelona Review*, núm. 29 (març-abril 2002).
http://www.barcelonareview.com/29/c_am.htm

 WEB: Al Daltabaix Poètic!

Tres poemes de l'autora en aquest web de poesia que acull poetes de tendències ben diferents.
<http://www.sant-cugat.net/daltabaix/montero.htm>

 WEB: Bibliografia i poemes

El web del Festival de Poesia de Sant Cugat recull els títols publicat per Montero i una selecció de poemes.
<http://ilma.orgfree.com/poesiasantcugat/Montero.htm>

Biobibliografia

Biografia

 WEB: Anna Montero a Literatura valenciana actual

Fitxa dedicada a l'autora en aquest web de la Universitat d'Alacant.
<http://www.iifv.ua.es/lletraferit/consultes/veureAutor.asp?pld=69>

Bibliografia

 WEB: Què hi ha a la Biblioteca de Catalunya

http://traces.uab.cat/search?ln=ca&p=Oliver%2C+Maria+Ant%C3%B2nia&f=keyword&action_search=Cerca&c=Traces+%3A+base+de+dades+de+llengua+i+literatura+catalanes&sf=&so=d&rm=&rg=10&sc=1&of=hb

 WEB: Què hi ha a les biblioteques universitàries catalanes (CCUC)

http://ccuc.cbuc.cat/search*cat/a?SEARCH=Montero+Anna&sortdropdown=-&searchscope=23

 WEB: Què hi ha a les biblioteques públiques

<http://argus.biblioteques.gencat.cat/iii/encore/search/C|SMontero+Anna|Orightresult|U1?lang=cat&site=pearl>

 WEB: Articles de l'autora (Traces)

<http://traces.uab.cat/search?f=author&p=Montero%20Anna&sc=1&ln=ca>

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Anna Montero a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <http://lletra.uoc.edu/ca/autora/anna-montero> >

WEB: Articles sobre l'autora (Traces)

http://traces.uab.cat/search?ln=ca&p=Montero%2C+Anna&f=keyword&action_search=Cerca&c=Traces+%3A+base+de+dades+de+lengua+i+literatura+catalanes&sf=&so=d&rm=&rg=10&sc=1&of=hb

Comentaris sobre l'autora

Comentaris

PDF: "Aigua furtiva"

Susanna Rafart comenta *Serenitat de cercles* a l'*Avui* (16/22/04).

<http://www.traces.uab.es/tracesbd/avui/av03516.pdf>